A ȘCOALĂ

Povestire în versuri
de **MOȘ NAE**

t Haplea litera r

— Care literă ? îi zic
Nu răspunde el nimic.
Dă-i 'nainte tot pișcând
Și cu labele-i strângând.

Insă iată că din față
Se ivește-acum o rață.
Care 'ncepe : „Mac, mac, mac
Haplea e un prostănac

Până astăzi să nu știe
Să citească și să scrie
R o literă cu care
Incep numele-mi cel mare

Hapleo, r, dacă nu știi
Cum putea-vei tu să scrii
Nu prea mult, ci două cuvinte
Prețioase, scumpe, sfinte ?

Spune-mi Hapleo, cum vei scrie
Tu Român și Românie ?"...
Vorbe de-astea când spunea,

Năduşala mă trecea,
Mă simțeam cam rușinat,
Că pân'azi n'am învățat,
R o literă frumoasă,

Ce-i așa de prețioasă.
Vroind să mă răcoresc,
Drept la moară o pornesc.
Să mă scald în apa rece —

Supărarea așa-mi va trece.
Roata morii se 'nvârtea
Și cântând apoi zicea :
„Hapleo, fugi că te lovesc,

Ba și nasul ți-l turtesc,
Nici nu vreau să știu de tine,
Fugi încolo, că-i rușine.
Ești un prost, un nătărău,

Un nerod și un lingău,
Până astăzi să nu știi
Să citești tu și să scrii
R ce, cum e cunoscut.

Mi se pune la 'nceput
— Stai, c'o învăț !" atunci i-am spus,
Dar c'o furcă și cu-n fus,

Vine-o fată bălăioară,
Zveltă ca o căprioară.
Toarce, fusul învârtește

(Continuare în pag. 14)